

Ympäristöministeriö
Kirjaamo
kirjaamo.ym@ymparisto.fi

7.4.2010

Viite: työryhmän ehdotus jätelaiksi ja laiksi ympäristönsuojelulain muuttamisesta, lausuntopyyntö 9.3.2010 YM036:00/2007

ASIA: LAUSUNTO JÄTELAKIEHDOTUKSESTA

Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy lausuu ystävällisesti jätelakiehdotuksesta seuraavaa

Tausta

Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy (PHJ) on 100 %:sti 13 kunnan omistama v. 1993 perustettu osakeyhtiö. Lahden kaupunki on suurin omistajamme 51.5 %:n omistusosuudella eli olemme osa Lahtikonsernia. Yhtiön perustamisesta aina vuoteen 2007 saakka kunnan vastuu oli laaja sisältäen koko yhdyskuntajätehuollon. Tästä lähtökohdasta PHJ on kehittänyt koko Päijät-Hämeeseen toimivat syntypaikkalajitteluun perustuvan jätehuoltojärjestelmän. Säädöspohjana ovat kunnalliset jätehuoltomääräykset, jotka koskevat sekä asuinkiinteistöjä, että muita yhdyskuntajätettä tuottavia kiinteistöjä. Vuonna 2009 PHJ:n kautta kulkevasta yhdyskuntajätteestä hyödynnettiin 89 %.

Korkea hyödyntämisaste perustuu tehtyihin pitkäaikaisiin sopimuksiin, investointeihin ja sitoumuksiin. Merkittävimmät sitoumukset ovat v. 2003 tehty investointipäätös ja siitä seurannut sitoumus biojätteen käsittelypalvelun hankinnasta omistusyhteisyritykseltä Kujalan Komposti Oy:ltä sekä v. 2005 tehty hankintapäätös kaatopaikkajätteen energiahyödyntämisestä Kotkan Energia Oy:ltä. Päätöksillä on mahdollistettu myös muun kuin asumisesta tulevan yhdyskuntajätteen korkea hyödyntämisaste kilpailukykyiseen hintaan.

Olemme erityisen huolestuneita siitä, miten uusi jätelaki huomioi suunnitelmallisen yhdyskuntajätehuollon kehitystyön kokonaisuutena niin, että kaikki yhdyskuntajätteet, myös muut kuin kunnan vastuulla olevat jätteet, saadaan ohjautua hyötykäyttöön kaatopaikan sijasta ja varmistetaan, että jätehuoltopalvelut ovat tarjolla kohtuullisin kustannuksin kaikille jätteen tuottajille kaikissa olosuhteissa.

Yleisesti jätelakiehdotuksesta

Ehdotuksessa on monia hyviä elementtejä, joilla selkeytetään nykyisiä ongelmakohtia kuten jätteen määritelmä, sivutuotteet ja jätestatuksen loppuminen, kunnan viranomaistehtävien määrittäminen ja organisointi.

Yksityiskohtaisia kommentteja

§ 6 Tuotteen valmistajan, markkinoille saattajan ja jakelijan huolehtimisvelvollisuudet

Pykälä on kirjoitettu muotoon, joka vesittää lain tarkoituspykälässä olevan tavoitteen edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä. Sanayhdistelmät *mahdollisuuksien mukaan* ja *tarpeen mukaan* ovat lain perustelujen mukaan tarpeen, jotta säännökset olisivat joustavat. Nyt koko pykälä on niin joustava, että sillä ei ole enää mitään merkitystä tuotannon ohjaamisessa. Pykälä on kuitenkin koko jätelakiesityksen lähes ainoa kohta, jolla pystyittäisiin vaikuttamaan luonnonvarojen kulutukseen, tuotteiden kierrätettävyyteen ja ominaisuuksiin jätteenä. Esitetyssä muodossa ohjausvaikutus on todellisuudessa minimaalinen.

§ 22 Kunnan järjestämään jätehuoltoon kuuluvat jätteet

Jätelain valmistelussa on ilmiselvästi havaittu, että nykyinen v. 2007 tehty jätelain muutos, jossa kunnan vastuuta rajattiin vain asumisessa syntyvään ja julkisen toiminnan jätteeseen, on aiheuttanut huomattavia ongelmia jätehuollon käytännön toimintaan. Rajanveto vastuista (mm. mökkikylät, palvelutalot, julkisia ja yksityisiä toimijoita sisältävät toimistorakennukset jne.) on loputon ”suo” ja jatkuvien riitojen kohde, jos lakiesitys jää esitettyyn muotoon.

Lakiesitykseen on kirjattu 22 § 3 momentin ”perälautapykälä” jossa on ennakoitu sitä, että yrityksen yhdyskuntajätteelle ei ole kaikissa olosuhteissa ja kaikkialla riittävästi palveluntarjontaa. Ongelma voidaan poistaa säätämällä yhdyskuntajäte yksiselitteisesti kunnan vastuulle (pois lukien tuottaja-vastuujätteet). Tällöin kuntien jätehuollon palvelutoiminnasta vastaavat jätelaitokset voivat suunnitelmallisesti varautua palveluiden tuottamiseen koko yhdyskuntajätevirralle. Vastaavasti elinkeinoelämä voi olla varma siitä, että ympäristöperusoikeuden takaama toimiva jätehuolto on saatavilla kohtuullisin kustannuksin. Onhan selvää, että yhdyskuntajätehuollon hajauttaminen nostaa kaikkien toimijoiden kustannuksia. Samoin palvelutarjontaan varautuminen ilman, että palvelun käytöstä on varmuutta, nostaa kustannuksia tarpeettomasti.

Kunnan vastuun rajauksesta ja yksityisten toimijoiden toimintaedellytyksistä puhuttaessa tulee ottaa huomioon, että yhdyskuntajätteet ovat vain 4 % kokonaisjätevirrasta. Moninkertaisesti suurempi jätevirta eli tuotantotoiminnan jätteet jäisivät yksityisten yritysten hoidettavaksi. Lisäksi on huomioitava, että kunnat ja kuntien jätelaitokset käyttävät palveluiden käytännön toteutuksessa kilpailutettuja yksityisiä toimijoita.

Jos yhdyskuntajätteitä ei kokonaisuutena siirretä kunnan vastuulle, tulee ehdotettuun vastuujakoon tehdä seuraavat muutokset, jotta ei perusteetomasti vaikeuteta toimivaa jätehuoltoa:

- Asumisjätettä syntyy varsinaisten kotitalouksien lisäksi myös asunto-loissa, lomakylissä sekä majoitusliikkeissä. Lain perustelujen mukaan (§ 4 määritelmät) asumisessa syntyväksi jätteeksi ei katsottaisi ammattimaiseen vuokraustoimintaan kuuluvissa yrittäjän omistamissa vapaa-ajanasunnoissa syntyvää jätettä. Tämä rajausta on käytännössä mahdoton toimivaa jätehuoltoa järjestettäessä, koska usein samalla vapaa-ajan alueella on sekä kotitalouksien omistamia että yrittäjien omistamia vapaa-ajan asuntoja sekaisin. Jo pelkääntään ympäristösyistä ko. alueen jätehuolto on hoidettava kokonaisuutena. Siten kaikista vapaa-ajan asunnoista syntyvä jäte, riippumatta siitä kuka kiinteistön omistaa tai missä tarkoituksessa, tulee kuulua kunnan vastuulle.
- Vastaavasti kaikista toimistoista syntyvä jäte tulee kuulua kunnan vastuulle, koska hyvin yleisesti samassa toimistokiinteistössä toimii sekä julkisen sekä yksityisen alan yhteisöjä. Käytännössä yksityisten ja julkisten toimijoiden hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvää jätettä on mahdoton tällöin erotella eikä kiinteistön jätehuollon järjestyksen ja taloudellisen järjestämisen kannalta ole tarkoituksenmukaistakaan.
- 22 § 3 momentin ”perälautapykälän” osalta tulee ehdotetusta momentista poistaa *muun palvelutarjonnan puutteen vuoksi*. Pyytäessään palvelua kunnalta, jätteen haltija on jo arvioinut, saako hän riittävän palvelutarjonnan muualta. Perustelutekstissä on epäselvästi otettu kantaa siihen, onko jätteen haltijalla oikeus pyytää kunnalta palvelua, jos se on kunnan kautta halvempaa kuin yksityiseltä palveluntarjoajalta. Toimivan markkinatilanteen aikaansaamiseksi jätteen haltijalla tulisi aina olla oikeus pyytää palvelua, jos kunta tarjoaa sen halvemmalla ja myös jos yksityisiä palveluntarjoajia on vain yksi. Lain perustelutekstiä tulisi tältä osin selventää. Varsinkin kun esitetty menettely on aivan uusi, eikä siitä ole mitään kokemuksia.

Lain perusteluissa § 22:n kohdalla on viittaus kunnan markkinaehtoisesti tuottamiin jätehuollon palveluihin, jotka olisivat mahdollisia jos ne katsottaisiin kuuluviksi kunnan toimialaan. Perusteluteksti on tältä osilta puutteellinen ja tulee tässä muodossa aiheuttamaan huomattavaa epätietoisuutta. Lain laatijan tulee tämä kohta avata riittävästi niin, että jo ennen vuosia kestävää eri oikeusasteiden käsittelyä kunnallinen jätehuollon palveluntuottaja tietää oikeutensa ja velvollisuutensa.

§ 24 vaihtoehto 2, Jätteen haltijan järjestämä jätteenkuljetus

Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy:n alueella on käytössä valtaosin sopimusperusteinen, vaihtoehtoon 2 mukainen kuljetusjärjestelmä. Muutamassa kunnassa haja-asutusalueen jätehuolto on järjestetty kunnan kilpailuttamana, samoin

biojätteen erilliskeräys osassa kuntia. Nykyisen järjestelmän epäkohdat ovat selkeästi tiedossa.

- toimialueemme kolmestatoista kunnasta viidessä kunnassa jätteen kuljetuspalveluita tarjoaa käytännössä vain yksi yksityinen sopimusperusteinen palveluntarjoaja. Käytössä on siis yksityinen monopoli, jossa asukkailla ei ole valinnan mahdollisuutta. Sopimusperusteisesti kuntiin ei saada lisää kilpailua, koska minkään yrityksen ei ole kannattavaa käydä tyhjentämässä yksittäisiä astioita. Kunnat ovat yleensä pieniä kuntia, joissa ei olisi edes riittävää asukaspohjaa useammalle kuljetusliikkeelle.
- edellä esitetystä kilpailun puutteesta johtuen palvelun hinnoittelu on mielivaltaista. Hinnat ovat korkeat verrattuna vastaavankokoisiin paikkakuntaan kunnan järjestämällä jätehuoltoaluilla.
- v. 2001 alueellamme toimi 11 pakkaavilla jäteautoilla ajavaa kuljetusliikettä. Toiminta on nyt keskittynyt viidelle valtakunnalliselle toimijalle, jäljellä on ainoastaan yksi paikallinen kuljetusliike.
- PHJ:n käsittelymaksuissaan noudattama jätelain mukainen ohjaava hinnoittelu ei toteudu asukkaalle saakka. Kaikki kuljetusliikkeet eivät myöskään erittele kuljetus- ja käsittelyosuutta laskuissaan niin, että asukas voisi todeta mistä lasku koostuu.
- niissä kunnissa, joissa ajaa useampi kuljetusliike, logistiikka on tehotonta. Samalla kadulla ajaa useamman kuljetusliikkeen autoja ristikkäin, mikä lisää kokonaiskustannuksia ja -ajosuoritteiden määrää ja siten päästöjä. Tästä on tutkittua tietoa mm. Oulun seudulta.
- sopimusperusteiset kuljetusliikkeet ovat kieltäytyneet toimittamasta liittyjätietoja jätehuollon järjestämisestä vastuussa olevalle taholle. Liittyjätietoja on toimitettu kuntien jätehuollon valvontaviranomaiselle paperisina tulosteina, joiden käsittelyyn viranomaisella ei ole mitään mahdollisuuksia. Tästä seuraa, että kellään ei ole kokonaiskuvaa siitä, ovatko kaikki kiinteistöt liittyneet järjestettyyn jätteenkuljetukseen, noudatetaanko kunnallisia jätehuoltomääräyksiä ja mitä asukkaat jätehuollostaan maksavat.
- alueella ei myös mitenkään pystytä valvomaan sitä, toimitetaanko kaikki kunnan vastuulla oleva jäte PHJ:n käsittelyyn. Käytännössä kunnanvastuujäte ja muu elinkeinotoiminnan jäte kerätään samoihin autoihin. Kuormia toimitetaan PHJ:n vastaanoton lisäksi alueen ulkopuolelle mm. loppusijoitukseen ja polttoon.
- koska Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy ei ole saanut liittyjätietoja kuljetusliikkeiltä, on jouduttu rakentamaan erillinen jätehuoltotiedos-

ta ekomaksun laskutusta varten. Tästä on aiheutunut turhia kuluja sekä vaivaa asukkaille.

- harvaan asutuilla ja mökkivaltaisilla alueilla kuten Heinolassa ja Sysmässä kunta on joutunut toteuttamaan taajaman ulkopuolisilla alueilla kilpailutettuun aluekeräykseen perustuvan järjestelmän, jotta voidaan varmistaa riittävä palvelutaso kaikille. Tästä on mm. Heinolassa seurannut se, että ei liitytä sopimusperusteiseen järjestelmään tai pidetään erittäin pitkä tyhjennysväli ja käytetään aluekeräyspistettä luvatta ja maksutta. Tämä on mahdollista, koska valvontaa sopimusperusteissa järjestelmässä on mahdoton toteuttaa ilman merkittävää resurssilisäystä valvontaviranomaiselle.
- uusia toimijoita eli kilpailua on pystytty lisäämään alueella vain kilpailutuksen kautta. Uusi toimija alueelle saatiin Heinolan bio- ja aluekeräysurakan kilpailutuksen myötä.
- koska sopimusperusteissa mallissa ei ole edellytyksiä antaa kuljetusliikkeitä määräyksiä mm. kuljetuskaluston kuntoon ja ikään (ominaispäästöt) liittyen, sopimusperusteisilla alueilla ajetaan niillä autoilla, joita ei enää sallita ympäristösyistä kilpailutetuilla alueilla. Jätekuljetuksista aiheutuvat kokonaispäästöt saattavat siten olla merkittävästä suuremmat sopimusperusteisilla alueella tehottomasta logistiikasta ja kaluston kunnosta johtuen.

Edellä esitetyistä monista epäkohdista johtuen lakiin tulee sisällyttää vain ehdotuksen 23 §:n mukainen kunnan järjestämä jätteenkuljetus ja eräitä selkeästi rajattu tapauksia varten § 24 vaihtoehto 1.

Säättämällä lakitasolla yksi selkeä malli kunnanvastuujätehuoltoon (§ 23) yksinkertaistetaan hallintoa, lisätään asukkaiden yhdenvertaisuutta, säästetään merkittävästi kustannuksia, ehkäistään jätehuollosta aiheutuvaa varaa ja haittaa terveydelle ja ympäristölle sekä ennen kaikkea varmistetaan jätelain päätavoite toimiva jätehuolto kaikille ja kaikkialle.

Kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa kuljetuspalvelut hankitaan hankilain mukaisella kilpailutuksella yksityisiltä toimijoilta. Lakiehdotukseen kirjatut kilpailutuksen periaatteet luovat hyvät edellytykset kaikille toimijoille olla mukana palvelutarjonnassa. VATT:n selitys tukee tätä päätelmää.

§ 29 Kunnan jätehuollon palvelutehtävien järjestäminen

Ehdotuksen § 29 4 momentissa todetaan, että osakeyhtiön henkilöstöön sovelletaan rikosoikeudellisen virkavastuun säädöksiä. Palvelutehtäviä on kuvattu 2 momentissa (ei 1 momentissa, jonne viitataan) sekä lain perusteluissa, mutta ei sielläkään tyhjentävästi. Koska kyseessä on merkittävä muutos nykytilanteeseen, tulisi palvelutehtävät luetella mahdollisimman tyhjentävästi ja perusteissa avata mitä virkavastuu käytännössä tarkoittaa.

Lain perusteluissa on tarkasteltu kuntien yhtiöiden sidosyksikköluonnetta. Asiasta on ristiriitaisia tulkintoja. Sidosyksikköasiasta tulisi tehdä ennen lain voimaantuloa selkeät juridisesti pätevät ohjeet. Lain perusteluissa on viitattu 10 %:n osuuteen, mikä voi johtaa siihen, että tätä aletaan pitää sidosyksikön rajana. Kuten taustaosiossa on todettu, esim. PHJ on perustettu aikana, jolloin kunnan vastuu oli laaja. Laaja vastuu on kirjattu myös yhteistyö- ja osakassopimukseen (= omistajien toimeksianto) ja sen pohjalta yhtiö tarjoaa palveluita laajasti elinkeinoelämälle, selvästi yli 10 %.

Suppea sidosyksikkötulkinta voi pahimmillaan johtaa siihen, että toimintaa joudutaan supistamaan ja tehdyt investoinnit jäävät vajaakäytölle, mistä seuraa jätemaksujen kohtuuton nousu. Olemassa olevan infran täysimääräinen hyödyntäminen palvelutarjonnassa on kiistatta kaikkien jätteen tuottajien etu.

Sinänsä kunnan osakeyhtiön suorittamien tehtävien toteaminen julkisiksi hallintotehtäviksi voi merkittävästi selkeyttää mm. kiinteistörekisteritietojen saantia ja jätemaksujen ulosotto toimeksiantoja. Lain perusteluissa kuntien jätteyhtiöt tulisi tältä osin todeta kuntiin verrattaviksi toimijoiksi.

§ 31 Jätehuoltopalvelun kirjanpito

Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy:ssä on jo vuosien ajan ollut käytössä sisäisenä laskentana eriytetty kirjanpito yhdyskuntajätehuollon palveluista ja muista elinkeinoelämälle tarjotuista palveluista. Esitetty kunnanvastuujätehuollon eriyttäminen on käytännössä mahdotonta käytössä olevassa sopimusperusteissa järjestelmässä, koska kuljetusliikkeiltä ei saada ajoreittitietoja. Kuten aikaisemmin on todettu asumisen ja elinkeinotoiminnan jätteet kuljetetaan pääosin samoissa kuormissa, mikä on tietenkin sekä ympäristön että talouden kannalta tarkoituksenmukaista.

Jos sopimusperusteinen 2. vaihtoehto jää lakiin, tulee kuljetusliikkeet velvoittaa toimittamaan käsittelypalvelun tuottajalle kuormakohtaiset ajoreittitiedot sähköisesti (sis. tyhjennettyjen astioiden määrä ja koko asiakkaittain). Muutoin kirjanpitovelvoitetta ei voida täyttää.

Lakiin kirjattu muoto *"erillinen tilinpäätös"* vaatii täsmennystä, sillä kirjanpitolaki tuntee yhden virallisen tilinpäätöksen. Ilmaisulla ilmeisesti tarkoitetaan erillistä tilinpäätökseen liitettävää laskelmaa. Tilinpäätökseen liitettynä se on tilintarkastajien tarkistama ja siten luotettava.

§ 45 Tuottajavastuun suhde muiden toimijoiden järjestämään jätehuoltoon

PHJ:n alueella pakkauksia kerätään sekä ekopisteillä (rahoitetaan ekomaksulla) että kiinteistökohtaisesti (kiinteistö maksaa tyhjennyksestä). Asumisessa syntyvien pakkauksien keräys on jätehuoltojärjestelmän kannalta mo-

nissa tapauksissa tarpeellista, mm. metalli- ja lasipakkaukset on syytä saada pois energiahyötykäyttöön menevästä jätevirrasta. Täyteen tuottajavastuuseen siirtyminen voi pahimmillaan merkitä huomattavaa palvelutason laskua ja kierrätyksen vähenemistä.

Toimivan asumisjätehuollon kannalta on erityisen tärkeää, että vastuut ja oikeudet on selkeästi kirjattu ja kunnan vastuulla olevilla kiinteistöillä asioi vain kunnan päättämä palveluntuottaja tai tuottajayhteisö. Kunnalla tulee olla oikeus jatkossakin ilman tuottajan kanssa tehtävää sopimusta järjestää eri materiaalien erilliskeräystä joko kiinteistökohtaisesti tai alueellisesti.

Vaihtoehtoisesti kuluttajapakkaukset voitaisiin säätää kokonaan kunnan vastuulle.

§ 59 Jätteen loppukäsittelystä perittävä maksu

Käytäntö on osoittanut, että toimijat hinnoittelevat kaatopaikkojensa kustannukset hyvin erilailla. Lakiehdotuksessa tulee uutena elementtinä maksuun sisällytettävä vähintään 30 vuoden jälkihoidosta aiheutuva kustannusosuus. Kustannusosuuden laskentaperiaatteista tarvitaan viranomaisohje laskennan yhdenmukaistamiseksi, vaikka mikään viranomainen ei perustelumuistion mukaan laskentaa tarkistakaan. Perustelumuistiossa ei myöskään mitenkään avata miten varmistetaan, että yksityiset kaatopaikat osoittavat täyttävänsä lain vaatimukset, kun jätteestä ei peritä maksua. Yhdenvertainen menettely on tarpeen mm. kilpailuneutraaliteetin varmistamiseksi.

§ 60 Kunnan jätemaksu

Lakiehdotuksessa tuodaan perustellusti esille mahdollisuus periä perusmaksua (PHJ:n alueella käytetään nimitystä ekomaksu). Lain perusteluihin tulisi kuitenkin sisällyttää huomio, että jätteen määrään perustumaton perusmaksu voidaan periä aina, jos palvelu on käytettävissä. Siten esim. perusmaksu, jolla rahoitetaan ekopisteet, jäteneuvonta ja ongelmajätehuolto, voidaan periä jokaisesta käytettävissä olevasta asunnosta.

§ 61 Kunnan jätemaksun perusteet

Lakiehdotuksessa mainitut jätemaksun perusteet toimivat kunnan järjestämässä jätteenkuljetuksessa (§ 23), mutta eivät sopimusperusteisessa kuljetuksessa (§ 24 2. vaihtoehto). Jos sopimusperusteinen kuljetus sisällytetään lakiin, lain perusteluissa mainittu kansalaisten tasavertainen kohtelu ei toteudu. Sopimusperusteiset kuljetusliikkeet hinnoittelevat palvelun mm. kuljetusetäisyyden mukaan, mikä kunnan järjestämässä olisi lain mukaan kiellettyä.

§ 62 Velvollisuus suorittaa kunnan jätemaksu

Lain perustelujen mukaan, mikäli sopimusperusteinen kuljetus sisällytetään lakiin, kunta voisi periä käsittelyä koskevan osan jätemaksusta jätteen kuljettajalta. Tämä edellyttäisi jo aikaisemmin mainittua käsittelijälle luovutettavaa sähköistä kuormakohtaista ajolistaa. Tästä tulee tällöin kirjata lakiin erillinen säännös. Viranomaiselle neljännesvuosittain luovutettava listaus liittyjistä ei ole toimiva laskutuksen perusteena.

§ 74 Jäteneuvonta

Esitetyssä muodossa jäteneuvonnan määrä romahtaa. Nyt osana kuntien jätehuoltopalvelua on ylläpidetty kattavaa lakisääteistä jäteneuvontaa sekä asukkaille että elinkeinoelämälle. Rahoitus on hoidettu jätemaksuilla. Kunnille jäisi neuvontavastuu vain kunnan vastuulla oleviin jätteisiin. Elinkeinoelämän jäteneuvonta siirtyisi ELY-keskuksiin. On erittäin suuri vaara, että resurssien puutteen vuoksi elinkeinoelämän neuvontapalvelut jäävät vähäisiksi ja yleispiirteisiksi. Sinänsä ELY-keskus on oikea viranomainen ympäristöneuvontaan, mutta tarvittava rahoitus on myös varmistettava.

Toisaalta ei ole mitenkään kohtuullista, että asukkailta perittävillä jätemaksuilla rahoitettaisiin elinkeinoelämän neuvontaa. Kunnan laaja vastuu ratkaisisi tämänkin ongelman.

Ympäristönsuojelulain muutosehdotukset

§ 42 b Vakuuden asettaminen ja voimassaolo

Nykytilanteessa kuntayhtiöiden vakuudeksi on hyväksytty omistajakuntien antama sitoumus. Koska kunnan omistamalleen yhtiölle antamaan sitoumuksen ei liity riskejä ja se on asukkaille edullisin vaihtoehto, tuntuu kummalta että sitä ei enää hyväksyttäisi. Kunnan takaus tulisi siten hyväksyä ympäristöluvan edellyttämäksi vakuudeksi.

Lahdessa 7.4.2010

Tuula Honkanen
toimitusjohtaja
Päijät-Hämeen Jätehuolto Oy
tuula.honkanen(at) phj.fi